

بررسی ابعاد حیات در طول زندگی جنینی

و نقش آنها در دیه

□ دکتر سید ابوالقاسم حسینی
□ استاد دانشگاه علوم پزشکی مشهد

چکیده

در متون فقهی مفهومی با عنوان «لوج روح» در جنین مطرح شده است و آن را معیار پرداخت دیه در مراحل مختلف جنینی دانسته‌اند. این مفهوم برای اکثر افراد این برداشت را ایجاد می‌کند که تا چهار ماهگی در جنین، روح وجود ندارد و از این زمان در آن به وجود می‌آید. بر اساس متون اسلامی و واقعیتهای جنین‌شناسی، در تمام مراحل زندگی جنینی، حیات وجود دارد. در چهار ماهگی و بعد از کامل شدن قلب و مغز، پدیده جدیدی ظهور می‌یابد که در متون اسلامی «روح العقل» نامیده شده است که با پیدایش آن، جنین، کامل می‌گردد و در صورتی که توسط کسی سقط شود، باید دیه کامل پرداخت کند.

این مقاله وجهه همت خود را بررسی این موضوع قرار داده است.
واژگان کلیدی: روح العقل، روح الحیات، جنین، دیه، لوج.

مقدمه

بر اساس متون اسلامی و یافته‌های جدید علمی، جنین در تمام مراحل تکامل خود دارای حیات است و به کار بردن تعبیر ولوج روح این شبهه را ایجاد می‌کند که جنین تا آن زمان فاقد حیات است. از این رو، به منظور پیش‌گیری از هرگونه سوء تفاهم، پیشنهادهای زیر مطرح می‌گردد:

۱. به جای کاربرد عبارت «لوج روح»، عنوان «لوج روح العقل» مطرح شود.
۲. به جای کاربرد عنوان «لوج روح العقل» عنوان «انشاء روح العقل» که به معنای «نوعی آفرینش» می‌باشد، به کار رود.

در هر دو صورت، کاربرد عنوان «روح العقل» بعد از کلمات «لوج» و «انشاء» الزامی می‌باشد؛ زیرا عدم استفاده از عنوان «روح العقل»، ممکن است این برداشت را ایجاد کند که برای نخستین بار، روح در جنین به وجود می‌آید.

در آیات ۱۴-۱۲ سوره مؤمنون به مراحل مختلف زندگی جنینی و بعضی ابعاد

حیات اشاره شده است:

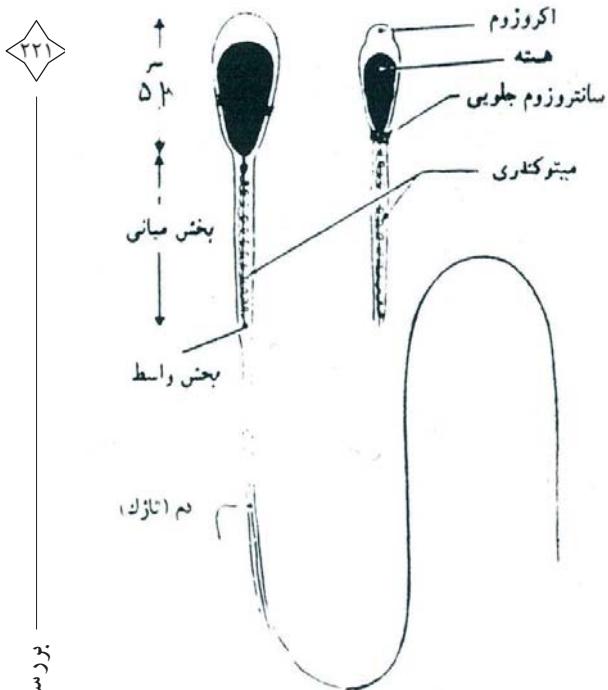
﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا إِنْسَانًا مِّنْ طِينٍ، ثُمَّ جَعَلْنَا نُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكَيْنٍ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مَضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمَضْغَةَ عَظَاماً فَكَسَوْنَا الْعَظَامَ لَحْماً ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقاً آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾؛ او همانا آدمی را از گل خالص آفریدیم. سپس او را نطفه گردانیده و در جای استوار (رحم) قرار دادیم. آنگاه نطفه را علقه و علقه را مضغه گردانیدیم و باز مضغه را استخوان و سپس بر استخوانها گوشت پوشانیدیم و پس از آن خلقتی دیگر ایجاد نمودیم. آفرین بر قدرت بهترین آفریننده﴾.

برای فهم آیات فوق، لازم است فعل و افعالهای حیاتی سلولهای جنسی مرد و زن و مراحل مختلف جنینی را بر اساس یافته‌های جنین‌شناسی، فیزیولوژی انسان و زیست‌شناسی عمومی بیان کنیم و مفاهیم علقه و مضغه را بر اساس تفسیر مفسران قرآن مجید مطرح سازیم.

۱. فعل و افعالات حیاتی سلول جنسی مرد

نطفه جنسی مرد یا اسپرماتوزوئید، موجودی تک‌سلولی و دارای قسمتهای زیر است:

۱. سر؛ ۲. گردن؛ ۳. بدن یا بخش میانی؛ ۴. دم یا تاژک. (شکل شماره ۱)

شکل شماره ۱- ساختار اسپرماتوزوئید

سر، بیضی‌شکل، پهن و در نیمرخ گلابی شکل دیده می‌شود و در واقع، هسته سلول به شمار می‌آید و کلاهک نازکی به نام اکروزوم دارد که از دستگاه گلشی ساخته شده و به وسیله پرده سلول احاطه شده است.

گردن، قسمت باریک بین سر و بدن است که خود دارای یک سانتریول می‌باشد و به وسیله ۹ فیبریل از اطراف احاطه شده است. این رشته‌ها در بدن، دم و قطعه انتهایی هم امتداد دارند (مستقیمی، ۱۷: ۱۳۵۲، ۳۴-۲۲، ۱۰۳-۱۰۶).

دم یا تاژک از رشته‌های محوری که مقدار فوق العاده کمی سیتوپلاسم دارد و به وسیله پرده‌ای احاطه شده است و در انتهای بسیار نازک می‌شود. تاژک بخش حرکت‌دهنده اسپرماتوزوئید است. حرکت اسپرماتوزوئید به وسیله حرکت مارپیچی دم (تاژک) صورت می‌گیرد و سرعت حرکت آن در انسان به طور متوسط سه میلی‌متر در دقیقه است.

اسپرماتوزوئیدها در مایع منی غوطه‌ورند. مقدار عادی منی که در هر مقاالت انزال می‌شود، به طور متوسط $\frac{3}{5}$ سانتی‌متر مکعب می‌باشد و در هر سانتی‌متر مکعب به طور متوسط ۱۲۰ میلیون اسپرماتوزوئید وجود دارد. تعداد اسپرماتوزوئیدها در هر سانتی‌متر مکعب در افراد طبیعی بین ۳۵ تا ۲۰۰ میلیون تغییر می‌کند. یعنی به طور متوسط ۴ میلیون اسپرماتوزوئید در هر انزال خارج می‌شود و این تعداد

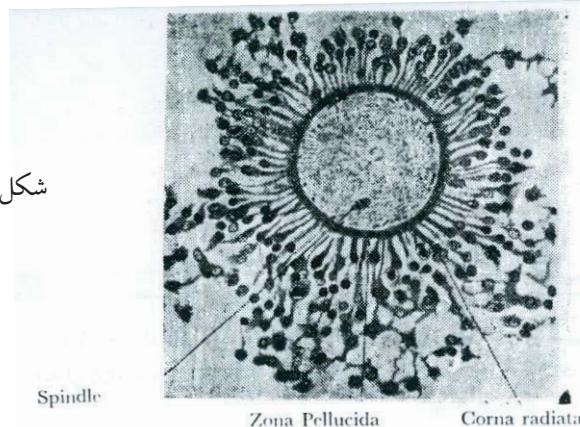
ممکن است از ۸۰۰ میلیون نیز متتجاوز گردد. به دلایلی که هنوز کاملاً درک نشده است، منی باید محتوی تعداد عظیمی اسپرماتوزوئید باشد تا لاقل یکی از آنها بتواند تخمک را بارور سازد.

۲. فعل و انفعالات حیاتی تخم یا سلول جنسی زن

نطفه جنسی زن یا اوول، موجود تکسلولی است که تعداد آن را در طول زندگی زن بین ۴۰۰ هزار تا ۲۰ میلیون تخمین می‌زنند و از چهارده سالگی تا ۸۴ سالگی غیر از موقع حاملگی (و گاهی دوران شیر دادن) جمعاً در حدود ۴۰۰ ماه و هر ماه چند تخم شروع به نمو می‌کند، ولی فقط یکی از آنها به نمو کامل می‌رسد و خارج می‌گردد و بقیه پژمرده می‌شوند.

تخم، سلولی است که در ابتدا از سایر سلولها متمایز است. قطر آن ابتدا $0/3$ میلی‌متر است و به تدریج به علت افزایش سیتوپلاسم بزرگ می‌شود. سلول تخم دارای هسته و سیتوپلاسم می‌باشد. غشای سلولی، پرده ویتلين نامیده می‌شود و در خارج آن ورقهٔ ضخیم تری وجود دارد که از جنس گلیکوپروتئین است و از سلولهای تغذیه‌کننده به وجود آمده و در مجموع، منطقهٔ پلوسید^۱ نامیده می‌شود. منطقهٔ پلوسید نیز از دو سه طبقه سلول احاطه شده است که به طور شعاعی قرار دارند. این منطقه «corona radiata» نامیده می‌شود. (شکل شماره ۲)

شکل شماره ۲- سازمان سلولی اوول

۱. Zona pellucida.

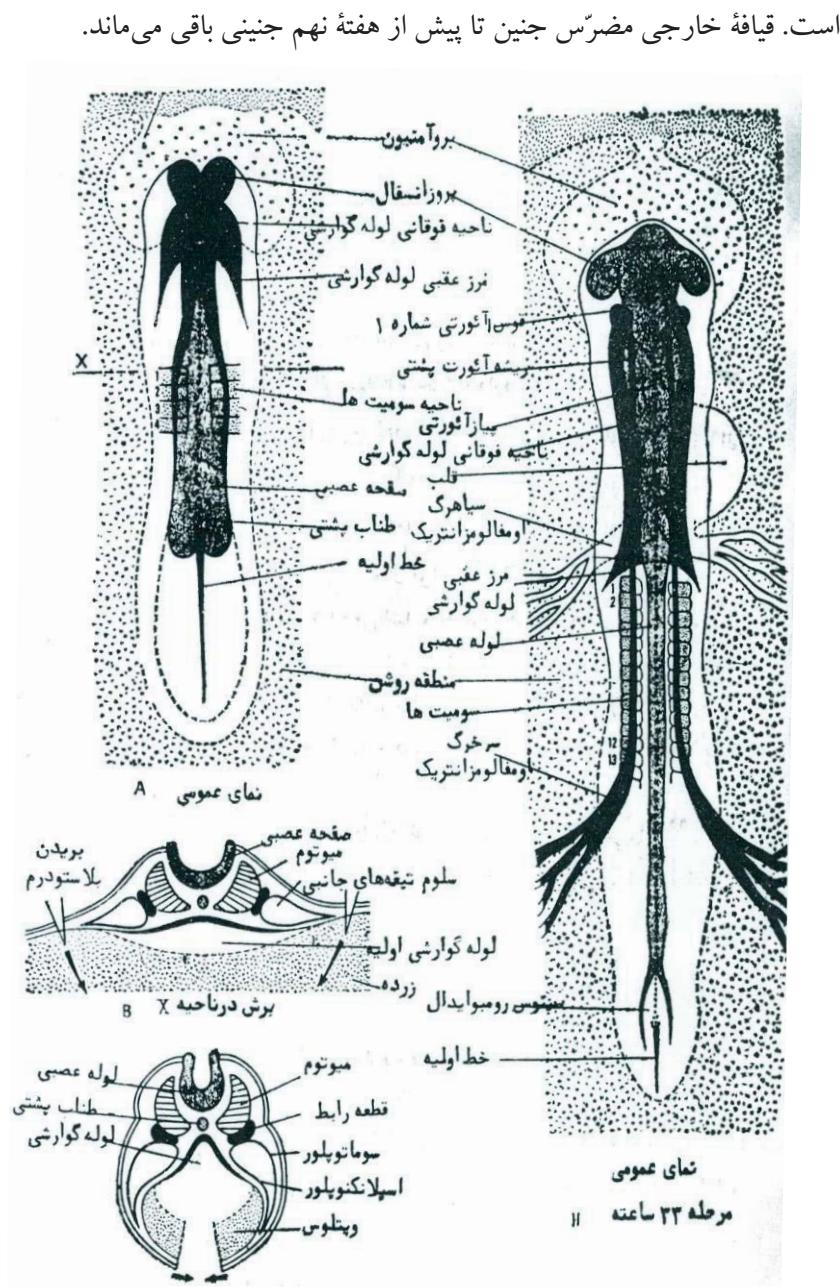
پس از لفاح سلول جنسی مرد و زن، بر اثر تقسیمات متواالی، اندامهای مختلف به وجود می‌آید. اندازهٔ تقریبی قطر جنین انسان در پایان ماه نخست بارداری ۵ میلی‌متر و در آخر ماه دوم ۳۵ میلی‌متر است. از ماه سوم به بعد، سرعت نمو افزایش می‌یابد و طول جنین هر روز در حدود ۱/۵ میلی‌متر زیاد می‌شود، ولی نزدیک تولد، سرعت نمو کمی کاهش می‌یابد. زمان نمو جنینی از هنگام لفاح تا زمان زایمان در حدود ۲۶۶ روز می‌باشد (هیئت مؤلفان، ۱۳۶۲: ۲۴-۳۱).

بررسیهای جنین‌شناسی نشان می‌دهد که ۳۰ تا ۶۰ ساعت پس از لفاح، نطفهٔ انسان دارای دو سلول و ۶۰ تا ۷۲ ساعت بعد از لفاح دارای دوازده سلول می‌باشد و به تدریج تعداد سلولها اضافه می‌گردد و اشکال مختلفی به خود می‌گیرد. این تحولات به صورت برنامه‌ای منظم در تمام انسانها پیش می‌رود و رشته‌های علمی تخصصی را به خود اختصاص می‌دهد.

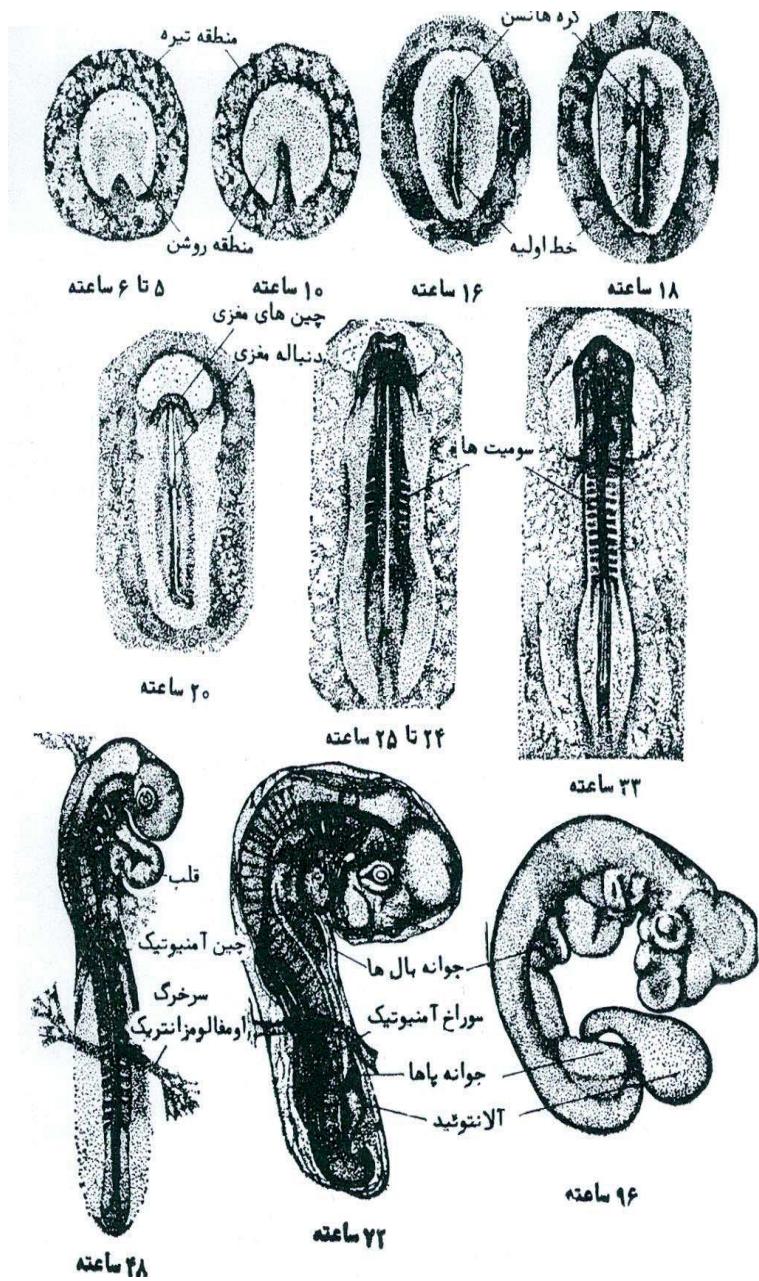
در بررسیهای جنین‌شناسی که به کمک میکروسکوب امکان پذیر شده‌اند، مشاهده می‌شود که جنین بین ساعتهاي ۳۳ تا ۴۸ شروع زندگی خود، شباهت به زالو پیدا می‌کند و در این حال هنوز وضع ثابتی در رحم به خود نگرفته و مانند زالو سیلان و حرکت دارد (همان).

تفسران قرآن نیز علقه را به زالو معنا کرده‌اند (طباطبایی، ۱۳۶۲: ۳۱/۵-۳۲). معنای لغوی آن نیز زالو می‌باشد (بندریگی، ۱۳۶۱: ۳۷۵) (هم اسپرماتوزوئید و هم جنین در ابتدای زندگی تشییه به زالو شده‌اند، چنانچه در شکلهای شماره ۳ و ۴ مشاهده می‌گردد، این تشییه کاملاً درست است و بیان آن در ۱۵ قرن قبل، نشانی از اعجاز علمی قرآن مجید است).

مضغه به معنای «مادهٔ جویده شده» می‌باشد و مفسران قرآن آن را به «گوشت جویده شده» معنا می‌کنند؛ چه این واژه مشتق از مادهٔ «مضغ» به معنای «جویدن» است. پس از ۹۶ ساعت که از زندگی جنینی می‌گذرد، در اثر تکثیر سلولی و تحولاتی که به وجود می‌آید، تضاریسی در وضع ظاهری جنین به وجود می‌آید و در نتیجه به مادهٔ جویده شده شباهت پیدا می‌کند؛ زیرا در این حالت، شکل ظاهری جنین به گوشت جویده شده شباهت دارد و منظور این نیست که قطعه‌ای از گوشت

شکل شماره ۳- شکل زالویی جنین در ابتدای رشد

شکل شماره ۴- شکل زالویی و مضرس جنین در ابتدای رشد

سپس جوانه استخوانها به طور پراکنده به وجود می آید. جوانه دست و پا در هفته پنجم پدید می آید. در آخر هفته ششم مراکز غضروفی شدن تولید می شود و حدود استخوانها مشخص می گردد و هفته هفتم استخوانی شدن این مراکز شروع می شود. ترقوه، ابتدا پرده‌ای است که در آخر هفته پنجم در دو نقطه، شروع به استخوانی شدن می کند. استخوانهای بازو از هشت نقطه بین هفته چهارم و هفته هشتم شروع به جوانه زدن می کند و مفاصل در ماه سوم کم کم مشخص می گردد (مستقیمی، ۱۳۵۲: ۱۷، ۳۴-۲۲ و ۱۰۳). عضلات از تبدیل مزودرم در هفته شش، هفت و هشت به وجود می آید.

در هفته چهارم لوله قلب به صورت برآمدگی جلب توجه می نماید. در هفته پنجم برآمدگی بطن از خارج دیده می شود. رشته‌های عصبی قلب را در هفته ششم می توان تمیز داد و به موازات آن سایر عروق به وجود می آید. ضربان قلب جنین بین ۴ تا ۵/۴ ماهگی شنیده می شود (همان).

لوله عصبی در ابتدای هفته چهارم مشخص می گردد و کم کم شروع به رشد می کند. شیارهای بین نیم کره‌ها بین ماه چهارم تا هفتم به وجود می آید (همان). در نهایت، ساختمان جنین در آخر چهار ماهگی کامل می شود (بیرفخاری، بی‌تا: ۱۴۳-۵۷). حرکات جنین معمولاً از ۴/۵ ماهگی شروع می شود. حداقل زمان لازم برای توقف در رحم که امکان زندگی مستقل و قدرت حیاتی را در او حفظ می نماید، ۱۸۰ روز است (همان).

همان‌طور که در بررسیهای جنین‌شناسی و سلولهای جنسی مرد و زن مشاهده شد و در آموزش‌های اسلامی نیز مطرح شده است، سلولهای جنسی مرد و زن دارای حیات می باشند. ولی با وجود حیات، جنین قدرت زندگی مستقل و تعقل ندارد. در پایان چهار ماهگی دستگاههای بدنی جنین کامل می گردد و روح نباتی ابتدایی تکامل می یابد و قدرت حیات و امکانات تعقل به صورت بالقوه در آن به وجود می آید. بنا به آموزه‌های اسلامی، اگر جنین در پایان چهار ماهگی سقط شود، باید فرد سقط‌کننده، دیه انسان کامل را پردازد. شنیده شدن صدای قلب جنین و شروع حرکات آن، در همین زمان می باشد.

امام سجاد علیه السلام برای وجود حیات در تمام مراحل رشد جنین این طور استدلال

می نمایند:

در جنین از ابتدا همواره جان وجود دارد که از طریق نطفه مرد و زن منتقل می‌گردد. اگر جاندار نمی‌بود، رشد و تغیراتی که در زندگی جنینی دیده می‌شود، امکان پذیر نبود (حسینی، ۱۳۸۰: ۲۳-۲۴).

قبل از چهار ماهگی پدیده خاصی که ایشان به نام روح عقل و روح حیات^۱ تعبیر می‌نمایند، وجود ندارد و در زمان مذکور این کیفیت در او به وجود می‌آید. در حقیقت، از تبدیل حیات ابتدایی که جنبه باتی دارد، کیفیت والاتری که برای تعقل و زندگی مستقل آمادگی دارد، پدید می‌آید. پیدا شدن روح عقل (روح العقل) یا روح حیات (روح الحياة) در چهار ماهگی، در آموزه‌های متعددی مورد تأکید قرار گرفته است. امام علی و امام صادق علیهم السلام در تفسیر آیه فوق، آن را بیان نموده‌اند. اضافه می‌شود که پیدایش روح حیات و روح عقل، چیزی است که خداوند آن را کیفیتی متفاوت با اوضاع قبلی جنین معرفی می‌فرماید که در نتیجه آن، جنین به صورت یک نفس و انسان کامل درمی‌آید و چنانچه در این مرحله، کسی باعث سقط او شود، باید دیه انسان کامل را بپردازد.

امام صادق علیه السلام در تفسیر آیات ۱۴-۱۲ سوره مؤمنون، دیه سقط جنین را برابر فردی به نام اباشبل بیان می‌فرماید. وی در نهایت می‌پرسد: «فإن وكرها فسقط الصبي لايذرى حيًّا كان أو ميَّتاً؟ اگر زن را بزند و در نتیجه بچه سقط شود و معلوم نشود که آیا زنده بوده است یا مرده، وضع چگونه است؟». امام علیه السلام جنین جواب می‌دهد: هیهات یا أباشبل! إذا بلغ أربعة أشهر فقد صارت فيه الحياة وقد استوجب الدية (عروسى حويزی، ۱۳۷۰: ۵۳۹/۳)

هیهات ای اباشل! وقتی که به چهار ماه برسد، در آن، حیات به وجود می‌آید و موجب دیه می‌گردد.

١. ... فإن طرحت وهي نسمة مخلقة له عظم و لحم و مرتب الجوارح قد نفع فيه روح العقل فإن عليه
دية كاملة... بروح غذاء الحياة القديمة المنقوله في أصلاب الرجال وأرحام النساء... (ر.ك: نجفي،
١٣٦٧: ٤٣٠-٣٧٠).

امام علی علیه السلام در تفسیر آیات فوق، دیه مربوط به سقط جنین در هر یک از مراحل را بیان می‌کند و می‌فرماید:

﴿إِذَا نَسَأْ فِي خَلْقٍ آخِرُ وَ هُوَ الرُّوحُ، فَهُوَ حَيَّتُنَفْسٍ، أَلْفُ دِينَارٍ كَامِلَةً (هَمَانٌ)؛ وَقْتِي خَلْقِي دِيَگَرَ كَه هَمَان رُوحٌ است، بَه وَجُودٌ آيَدَ، يَكَنْفُس كَامِلٌ مَى شُود وَ دِيَهُ او يَكَه زَار دِينَارٍ كَامِلَ است.﴾

در جای دیگر امام سجاد علیه السلام می‌فرماید:

وَ إِنْ طَرْحَتْهُ وَ هُوَ نَسْمَةٌ مَخلَقَةٌ، لَهُ عَظَمٌ وَ لَحْمٌ مُزِيلُ الْجَوَارِحِ قد نَفَخَ فِي رُوحِ الْعَقْلِ؛ فَإِنَّ عَلَيْهِ دِيَهَ كَامِلَةً (هَمَانٌ؛ نَجْفَى، ۱۳۶۷: ۴۳-۴۷)؛ وَ اَغْرَى آن را در حالی که موجودی مخلقه و دارای استخوان و گوشت می‌باشد و اعضای او مشخص گردیده و در آن روح عقل دمیده شده است، سقط نمایی، دیه کامل باید پرداخت شود.

در این حال، مخاطب، موضوع را به صورت زیر ادامه می‌دهد:
 «قلت له: أرأيت تحوله في بطنها إلى حال أبروح كان ذلك أو غير روح؟ آيا به نظر شما تحول جنين در رحم زن به حالات مختلف با وجود روح انجام می‌شود و يا بدون آن؟».

امام علی علیه السلام پاسخ می‌دهد:

قال بروح عدا الحياة القديم المنقول في أصلاب الرجال وأرحام النساء ولو لا أنه كان فيه روح عدا الحياة ما تحول عن حال بعد حال في الرحم (همان)
 با روحي که فاقد قدرت حیاتی است و از قبل در پشت مردان و رحم زنان (سلول جنسی مرد و زن) وجود داشته است. اگر این خاصیت حیاتی در آن نبود، تحول به حالات مختلف را در رحم زن پیدا نمی‌نمود.

در بیان احکام دیه در مراحل مختلف جنین، دستور العمل زیر را از امام صادق علیه السلام می‌بینیم:

دیه الجنین خمسة أجزاء: خمس للنطفة، عشرون ديناراً وللعقة خمسان، أربعون ديناراً وللمضعة ثلاثة اخماس، ستون ديناراً وللعظم أربعة أخماس، ثمانون ديناراً وإذا تم الجنين كانت له مائة دينار، فإذا أنشئ فيه الروح، فديته ألف دينار أو عشرة آلاف درهم إن كان ذكرآ و إن كان أنثى فخمسة مائة دينار (حرر عاملی، ۱۴۰۱: ۱۹/۱۶۹).

در بیان امام صادق علیه السلام عنوان «انشاء روح» به کار رفته است که دقیقاً همان مفهوم «و انساناه خلقاً آخر» (مؤمنون / ۱۴) می‌باشد و تعریف دیگری برای آن نشده است. در مواردی که مفهوم «ایلاج روح» به کار رفته است، با توجه به قرائت، منظور «پیدایش روح العقل» می‌باشد.

در شرح لمعه دستورالعمل پرداخت دیه جنین به صورت زیر مطرح شده است:

فی دیه الجنین و هو الحمل فی بطن أمه و سمی به؛ لاستاره فیه من الاجتنان و هو الستر، فهو بمعنى المفعول فی النطفة؛ إذا استقرت فی الرحم و استعدت للنشوةعشرون ديناراً، و يكفي فی ثبوت العشرين مجرد الإلقاء فی الرحم مع تحقق الاستقرار، و فی علقة و هي القطعة من الدم تحول إلیه النطفة أربعون ديناراً. و فی المضعة و هي القطعة من اللحم بقدر ما يمضغ، ستون ديناراً. و فی العظم أی ابتداء تخلّقه من المضعة، ثمانون ديناراً و فی التام الخلقة قبل ولوج الروح فیه مائة دينار ذکراً كان الجنين أو أثني.... و لو ولجه الروح فدية كاملة للذکر و نصف للأشی

(مکی عاملی، ۱۳۹۶: ۲۸۸-۲۹۳).

در بعضی رساله‌های عملیه مانند رساله امام خمینی ره و آیة‌الله سیستانی بحث دیه مطرح نشده و بعضی مراجع تقليد موضوع مورد بحث را این گونه مطرح می‌کنند:

اگر انسان کاری کند که زن حامله سقط کند، چنانچه چیزی که سقط شده نطفه باشد دیه‌اش بیست مثقال شرعی طلاست که هر مثقال آن هیجده نخود می‌باشد و اگر علقة یعنی خون بسته باشد، چهل مثقال و اگر مضغه یعنی پاره گوشت باشد، شصت مثقال و اگر استخوان شده باشد، هشتاد مثقال و اگر گوشت آورده، ولی هنوز روح در او دمیده نشده، صد مثقال و اگر روح در او دمیده شده، چنانچه پسر باشد دیه او هزار مثقال و اگر دختر باشد دیه او پانصد مثقال شرعی طلاست

(گلپایگانی، ۱۳۶۲: ۴۸۲).

بحث فوق با توجه به طبقه‌بندی ابعاد روان (حیات) توسط امام علی علیه السلام تکمیل و بیشتر به ذهن نزدیک می‌شود:

مردی خدمت امیر المؤمنین علیه السلام و عرض کرد: یا امیر المؤمنین! برخی از مردم عقیده دارند که بنده تا ایمان دارد، زنا نکند و سرقت ننمایند و شراب ننوشند و ربا نخورد و خون محترم را نریزند. این عقیده بر من گران آمده و از آن دلتگ شده‌ام؛ زیرا چنان بنده‌ای هم نماز مرا می‌خواند و مثل من دعا می‌کند، او از من زن

می‌گیرد و من از اوزن می‌گیرم و سپس از یکدیگر ارث می‌بریم: با وجود این، برای گناه کوچکی که بدان آلوده شده، از ایمان خارج می‌شود؟^۱ امیر المؤمنین علیه السلام فرمود: راست می‌گویی. من از رسول خدا علیه السلام شنیدم که می‌فرمود: و دلیلش هم کتاب خداست که خداوند علیه السلام مردم را سه طبقه آفرید و در سه درجه قرار داد. این همان قول خداوند علیه السلام در قرآن است که در سوره واقعه می‌فرماید: اصحاب میمنه، اصحاب مشتمه و ساقعون.

اما آنچه درباره سابقون فرموده، آنها پیغمبرانی هستند مرسل و غیر مرسل که خدا در آنها پنج روح قرار داده است: ۱. روح قدسی؛ ۲. روح ایمان؛^۲ ۳. روح نیروزا؛^۳ ۴. روح عامل شهوت؛^۴ ۵. روح عامل حیات بدن.

به وسیله روح القدس بعثت آنها به پیغمبری مرسل و غیر مرسل انجام شد و نیز به وسیله آن، همه چیز را دانستند. با روح ایمان خدا را عبادت کردند و چیزی را شریک او نساختند و با روح نیروزا (روح القوه) با دشمن خود جنگیدند و به امر معاشر خود پرداختند. با روح عامل شهوت (روح الشهوه) از طعام لذیذ و نزدیکی حلال با زنان جوان برخوردار گشتند و با روح بدن جنبیدند و راه رفتدند. این دسته آمرزیده‌اند و از گناهانشان (ترک اولی) چشم‌پوشی شده است.

سپس فرمود:

خداوند علیه السلام می‌فرماید: «اینان اند رسولان که برخی را بر دیگر برتری دادیم؛ بعضی از آنها با خدا سخن گفتند و بعضی را چند درجه بالاتر بردم و به عیسی بن مریم معجزات روشن دادیم، و او را با روح القدس تقویت کردیم» (قرهه/ ۲۵۳). سپس درباره جماعت آنها (یعنی رسولان که کامل ترین مؤمنان اند) فرمود: و آنها را با روحی از خود کمک کرد؛ یعنی با آن روح، ارجمندشان داشت و بر دیگران برتری داد. این دسته نیز آمرزیده‌اند و از گناهان آنها چشم‌پوشی شده است (کنایه از اینکه گناه نمی‌کنند).

سپس اصحاب میمنه را یاد فرمود که آنها همان مؤمنان حقیقی اند که خدا در آنها چهار روح نهاده است (زیرا روح القدس مختص پیغمبران است). روح ایمان، روح نیروزا، روح عامل شهوت و روح عامل حیات بدن. بنده همواره در صدد تکمیل این ارواح است تا حالاتی برایش پیش آید.

آن مرد گفت: یا امیر المؤمنین! آن حالات چیست؟ فرمود: اما نخستین، چنان است که خداوند علیه السلام فرماید: «برخی از شما به پست ترین دوران عمر برسد تا پس از دانشی (که داشت) چیزی ندانند» (نحل/ ۷۰). این کسی است که همه ارواحش

کاسته شده، ولی از دین خدا بیرون نرفته است؛ زیرا خدای پرورش دهنده او، وی را به پست ترین دوران عمرش رسانیده است. این چنین کسی وقت نماز را نفهمد و عبادت شب و روز را نتواند و نیز نتواند با مردم در صف (نماز جماعت) ایستد. این است کاهش روح ایمان و زیانی هم برای صاحبش ندارد. برخی از آنها روح قوتش کاهش یابد که نتواند با دشمن بجنگد و نتواند طلب معاش کند.

برخی دیگر روح شهوتش کاسته شود که اگر زیباترین دختران آدم بر او بگذرد، به او رغبت نکند و به سویش برخیزد و تنها روح بدن ماند که به وسیله آن بجند و راه رود تا ملک الموت بر سرشن آید. پس این حالت خوب است؛ زیرا خداوند ~~بیک~~ با او چنین کرده است. همچنین در دوران تیرومندی و جوانی حالاتی برایش پیش آید که قصد گناه می کند و روح قوت هم تحریکش می کند و روح شهوت جلوه می دهد و روح نیروزا و جوانی و روح بدن او را می کشاند تا به آن گناهش می رساند و چون به آن رسید، ایمان از او گم شود و کاره گیرد و به سویش برنگردد تا توبه کند و چون توبه کرد، خدا به او توجه فرماید و اگر گناه را تکرار کرد، خدا او را به آتش دوزخ برد (کلینی، بی تا: ۳۸۴-۳۸۷).

چنانچه مشاهده می شود علی ~~علیل~~ ابعاد روان را به صورت زیر مطرح می نماید:

۱. روح البدن؛ ۲. روح القوه؛ ۳. روح الشهوه؛ ۴. روح الایمان؛ ۵. روح القدس.

۱. روح البدن: روح بدنی حرکت حیوان و انسان را تأمین می کند و آنها را زنده نگاه می دارد. این بُعد از حیات در نطفه مرد (اسپرماتوزوئید) و نطفه زن (اوول) وجود دارد و در نتیجه لقاح، یعنی در نطفه و تا آخرین مرحله حیات حتی در صورت از دست دادن قدرت شناخت و ارتباط، تداوم دارد. در این دوران، قلب می زند، تنفس وجود دارد و تمام اعمال حیاتی با درجاتی از اختلال و بیمارگون، ادامه دارد. امام علی ~~علیل~~ ضمن بیان ابعاد روان (حیات) با ذکر مواردی که سایر ابعاد، دچار کاستی و ضعف می شوند، وجود آنها را بیان می دارد.

مثلاً اشاره می کند، در بعضی موارد، انسان به هنگام پیری به حدی می رسد که هیچ چیز نمی فهمد و وقت شناسی او دچار اختلال می شود و شب و روز را تشخیص نمی دهد. در چنین فردی تمام ابعاد روان دچار اختلال می گردد، ولی روح البدن

باقی است (همان؛ حسینی، ۱۳۸۰: ۲۴-۲۳).

۲. روح القوه یا روح نیروزا: این روح، نیرو و انرژی حیوان و انسان را تأمین می کند؛ در نتیجه، انسان می تواند با دشمن خود بجنگد و معاش خود را تأمین کند. روح نیروزا ممکن است در اثر بیماری دچار اختلال شود و در نتیجه انسان را از انجام کارهای روزمره باز دارد و قدرت دفاعی او را از بین ببرد.
۳. روح الشهوه یا روح عامل شهوت: این روح، تغذیه و امور جنسی حیوان و انسان را تأمین می نماید. امام علی علی‌الله اضافه می نماید که کاهش روح شهوت را در مواردی می توان مشاهده کرد که فرد تمایل جنسی خود را از دست می دهد و زیباترین دختران هم او را تحریک نمی کنند.
۴. روح الایمان یا روح ایمان: به وسیله این روح، انسان خداوند را عبادت می کند. در افرادی که به خداوند ایمان دارند و رفتار خود را با آموزش‌های فطری توحیدی وفق می دهند، نیروی جدیدی به وجود می آید که در اثر شکوفایی فطرت و عقل فطری نضیج یافته است و همین نیرو، امکان کنترل شهوت را فراهم می آورد. این نیرو در حال حاکمیت شهوت بر فطرت از بین می رود و در صورت جبران و توبه، دوباره باز می گردد و در غیر این صورت برای همیشه انسان را ترک می کند.
۵. روح القدس یا روح قدسی: در پیامبران الهی و انسانهایی که حتی یک لحظه از نظر شناختی، عاطفی و رفتاری از سیستم توحیدی خارج نشده‌اند، نیروی اختصاصی وجود دارد که روح قدسی نامیده می شود و به وسیله آن، حقایق جهان هستی برای آنها مکشوف می گردد.

نتیجه گیری

کلمه «ولج» و «ایلاج» از ماده «ولج» به معنای «دخول» است. در قاموس قرآن چنین آمده است: «ولج الشیء فی غیره: دخل». این کلمه در قرآن مجید به کار نرفته است، بلکه لغتی که در دو متن پیش گفته به کار رفته است که در مفهوم «انشاء» می باشد. مفهوم «انشاء» به معنای «پدید آوردن توأم با تربیت» می باشد و به طور کلی به «گونه‌ای پدید آوردن» اطلاق می شود. منظور از ایلاج روح که در بعضی روایات

به کار رفته است، با توجه به قرائن (لزوم پرداخت یک هزار دینار در صورت سقط)، «روح العقل» است.

بر اساس واقعیات مطرح شده در این مقاله، می‌توان به این نتیجه رسید که روان در تمام مراحل جنینی وجود دارد و چنانچه امام سجاد علیه السلام می‌فرماید، در صورتی که جنین فاقد روح بود، از حالی به حال دیگر تحول نمی‌یافتد.

در نطفه مرد (اسپرماتوزوئید) و نطفه زن (اوول) و مراحل ابتدایی جنینی تا ایجاد ضربان در قلب و رشد کامل مغز که به طور هم‌زمان و معمولاً در چهار ماهگی به وجود می‌آید، این نیرو به تنها بی وجود دارد. در این هنگام، نیرویی بالقوه برای سایر ابعاد روان، یعنی روح القوه، روح الشهوه و روح الایمان، به وجود می‌آید که امام سجاد علیه السلام از آن به روح العقل (روح عقل) تعبیر می‌کند. در این حال، جنین با تکمیل شدن ساختمان بدنش اش، آمادگی زندگی مستقل و تعقل پیدا می‌کند و به همین علت، اگر در این مرحله سقط شود، دیه کامل دارد. به عبارت دیگر، تا این هنگام، امکانات جنین برای حیات مستقل و تعقل کامل نیست و در این مرحله کامل می‌گردد.

نکته مهم این است که در آیه ۱۴ سوره مؤمنون نیز خداوند می‌فرماید: «فأنشأناه خلقاً آخر» یعنی (همان روان موجود در) خود جنین را به صورت پدیده‌ای دیگر (یعنی روح العقل یا روح الحياة) درمی‌آوریم. لازم است در کاربرد مفهوم فوق در نوشتگات مربوط به این بحث، تجدید نظر شود و به جای به کارگیری عبارت «لوج روح» عنوان «لوج روح العقل» به کار رود.

نکته دیگر این است که همان طور که ذکر شد، علقه و مضغه دو مرحله از مراحل جنینی هستند که مفهوم مخصوص به خود را دارند و علقه به معنای «خون بسته» و مضغه به معنای «پاره گشته» نیست و لازم است در این مورد نیز تجدید نظر شود.

توصیه می شود، برای مشخص کردن مفهوم علقه، «شكل زالوی» و یا عین لغت «علقه» بدون ذکر «خون بسته» به عنوان معادل آن به کار رود.

در مورد «مضغه»، عین لغت «مضغه» و یا عبارت «شباخت به گوشت جوییده شده» به کار رود و از به کار گیری «گوشت جوییده شده» به عنوان توضیح آن، خودداری شود.

کتاب‌شناسی

۱. بندرریگی، محمد، فرهنگ منجد الطلاب، ۱۳۶۱ ش.
۲. حرّ عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعه، المکتبة الاسلامیة، ۱۴۰۱ ق.
۳. حسینی، سید ابوالقاسم، بررسی مقدماتی اصول روان‌شناسی اسلامی، نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۳ ش.
۴. همو، روان‌شناسی اسلامی برای دانشجویان، مشهد، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ۱۳۸۰ ش.
۵. طباطبایی، سید محمد حسین، المیزان، انتشارات محمدی، ۱۳۶۲ ش.
۶. عروضی حوزی، عبد علی، تفسیر نور الثقلین، چاپ افست، قم، اسماعیلیان، ۱۳۷۰ ش.
۷. قرشی، سید علی‌اکبر، قاموس قرآن، تهران، دارالکتب الاسلامیة، ۱۳۵۲ ش.
۸. کلینی، محمد بن یعقوب، اصول کافی، اسلامیه، بی‌تا.
۹. گلپایگانی، سید محمد رضا، توضیح المسائل، دار القرآن الکریم، ۱۳۶۲ ش.
۱۰. مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی، لوح فشرده نور الافاظ ۲.
۱۱. مستقیمی، جمال الدین، رویان‌شناسی، مشهد، دانشگاه مشهد، ۱۳۵۲ ش.
۱۲. مکی عاملی، محمد بن جمال الدین، اللمعی الدمشقیه، تصحیح و تعلیق سید محمد کلانتر، قم، انتشارات و چاپخانه علمیه قلم، ۱۳۹۶ ق.
۱۳. میرفخرائی مؤدب، فیزیولوژی و مکانیسم زایمان طبیعی، بی‌جا، شرکت چاپخانه فردوسی، بی‌تا.
۱۴. نجفی، محمد حسن، جواهر الكلام، تهران، دارالکتب الاسلامیة، ۱۳۶۷ ش.
۱۵. هیئت مؤلفان نشر دانشگاهی، ریاست‌شناسی عمومی، مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۲ ش.